

Wat is een mythe?

Een mythe is een verbeelding in verhaalvorm. Religie en mythologie zijn verbeelding. Een metafoor is een verbloemde spreekwijze. Een sprookje is weer iets anders. Volgens Wikipedia is een sprookje:

"Een **sprookje** is een soort volksverhaal, een meestal tamelijk kort episch verhaal met veel surrealistische elementen dat veelal is voorzien van een moraal. In een of andere vorm komen ze bij vele volkeren, verspreid over de hele wereld, voor. Vaak hebben sprookjes uit verschillende werelddelen vergelijkbare elementen.

Hoewel sprookjes in het verleden bedoeld waren als vertellingen voor volwassenen, die op deze manier verhalen uit boeken meekregen (het grootste deel van de bevolking leerde niet lezen of schrijven), zijn het tegenwoordig meestal verhalen voor kinderen waarin hen spelenderwijs iets over het leven bij wordt gebracht".

Roodkapje en de wolf

Een mythe is volgens Wikipedia:

"**Mythe** (Grieks: mythos) betekende oorspronkelijk in het Grieks *gesproken woord, verhaal*. De betekenis is afhankelijk van de context:

Al vanaf Homerus krijgt het de betekenis, die we als hoofdbetekenis moeten zien: *heilig, overgeleverd verhaal van een volk over zijn herkomst en godsdienst*.

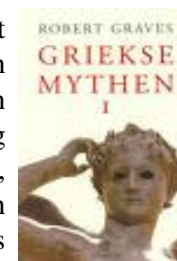
Vanaf de 19e eeuw wordt het begrip mythe gehanteerd door wetenschappen als psychologie, culturele antropologie en sociologie met een specifieke betekenis van het begrip mythe.

Daarnaast betekent het begrip mythe in het dagelijks spraakgebruik niet veel meer dan *een als waar aangenomen verzinsel*; in deze betekenis spreekt men ook wel over een Broodje-aap-verhaal. Maar dan is dit begrip eigenlijk niet meer te onderscheiden van termen als: fabeltje, sprookje. Met het begrip mythe probeert men een persoonlijke held tot halfgod te verheffen.

In tegenstelling tot sage, sprookje en fabel gaat het bij mythen over goden en halfgoden".

Wij mensen zijn instaat ons iets in te denken dat niet werkelijk bestaat. Dat kunnen dieren niet. Wetenschappers en uitvinders zijn door hun verbeeldingskracht tot grote prestaties gekomen op allerlei gebieden. Aan mythen zitten veelal rituelen verbonden. De mythen gaan dikwijls over dat wat wij nog niet exact kennen en wat we nog niet goed kunnen verwoorden. De mythologie geeft weer hoe mensen over de godheid en goden dachten. Spraken de mensen over de goden, dan deed men dat in aardse termen, hoe kan het ook anders. Oudtijds zag men de goden nagenoeg niet als bovenaards. Men kende de berggoden, de weergoden, de stadsgoden, etc. Mythen waren voor de mensen een soort richtingborden om hun leven ernaar te richten, om hun bestaan zin te geven. Wij mensen weten immers zo goed als niets meer over onze oer-geschiedenis en afkomst, en ook niet over de zin van ons leven en of er leven is na de dood. Evenwel gevoelen wij dat er veel meer is dan ons huidige aardse bestaan, maar kunnen dat nog niet verklaren.

Mythen beschreven ook gebeurtenissen uit het verleden, die eenmalig plaatsvonden, maar die toch verstrekkende gevolgen hadden. Mythen zijn dus geen werkelijkheid maar fantasie in verhaalvorm, een poging om een denkbeeldige werkelijkheid zich voor te stellen, dus een soort fantasiewereld. Evenwel hoeven mythen geen leugens te zijn. Mythen vertellen ons iets wat ons aan het denken zet, hoewel het niet over controleerbare

feiten gaat. Mythen hebben ten doel om ons een diepere en bredere kijk te geven in de zin van ons bestaan. In onze wetenschappelijke technologische eeuw zijn wij vervreemd van de mythen. De Bijbel is door theologen ontmythologiseerd, en daarmee beroofd van haar hoofdstrekking. Oudtijds waren de mythen een soort gidsen, die tijdloze waarheden bevatten, waarin onze diepste angsten en verlangens aan het licht kwamen. In veel mythen zien wij het verlangen naar het verloren paradijs. Mythen dienden ook om de geschiedenis mondeling over te

dragen van generatie op generatie.

Onze wereld is ook vandaag de dag nog mysterieus, vol vragen waarop geen antwoord kan worden gegeven. In vroeger tijden was de wereld in haar geheel mysterieus, ongrijpbaar voor de mensen. Door alle eeuwen heen heeft het mensdom meer inzicht -waardoor ook meer grip- gekregen op veel zaken. Ooit scheen het heelal van een geheel andere orde te zijn dan de menselijke aardse orde. Men droeg het besef dat er iets moest bestaan dat het aardse verre te boven ging, gezien de onmetelijkheid van het heelal, de loop der planeten, en andere zaken waarop men geen enkele grip had. Die grootheid buiten ons boezemde ontzag in, heiligheid. Juist via de mythe zocht men deel te nemen aan dat heilige, aan dat hogere waarop wij geen invloed konden uitoefenen. Vandaar dat men de planeten ging benoemen als goden, met één Oppergod. Veel mythen bevatten elementen over vliegen en omhoog stijgen, zodat men in contact zou kunnen komen met dat hogere, heilige of Goddelijke. Mythen vragen om daden, om rituelen, en die zijn er. Zonder deze rituelen kunnen mythen niet worden verstaan. Vandaar dat de protestanten doop en avondmaal hebben als magische rituelen, en de rooms katholieke kerk de 7 sacramenten heeft.

Mythen geven heilige kennis door. Vandaar dat ze meestal pas tijdens inwijdingsrituelen werden verteld, daar mensen ze anders niet zouden begrijpen. De mythe beoogt ons te zullen veranderen, waartoe er tijd en gelegenheid moet zijn. Mythen moeten dan ook niet slechts worden aangehoord, maar ook worden doorleefd. Het gaat in veel mythen om de les van zelfovergave, loslaten, sterven, om als een nieuw herboren mens weer op te staan. Eerst de ondergang, afdalen in het graf, aflegging van het oude, waarna de opgang, het aantrekken van het nieuwe. Dat wordt in de doop door onderdompeling voorgesteld. De oude natuurreligies berusten allen op mythen. De huidige drie grote monotheïstische wereldreligies beweren echter dat hun religies op een historisch betrouwbaar fundament berusten. Het gaat hier over het christendom,

jodendom en de islam. In het christendom gaat het over Jezus, de godmens, die zijn leven zou hebben gegeven als zoenoffer voor zijn volk dat bij de Godheid in het krijt stond vanwege de erfzonde via Adam en Eva. In andere religies gaat het nagenoeg ook altijd over een godmens die zijn leven gaf om er de godheid mee tevreden te stellen. Paulus beschrijft Jezus ook als een mythisch figuur, die hij niet persoonlijk naar het vlees had gekend. De vier evangelisten echter lijken een historisch verslag te geven, maar de vier evangeliën waren dat oorspronkelijk niet.

Mythe van de wereldboom

Paulus heeft het nergens over de historische Jezus, noch over diens leer en wonderen. Hij spreekt juist over de verborgenheid, het mysterie, de mythe van Jezus' dood en opstanding, als een geestelijke opstanding. Het gaat bij Paulus om de Christus-in-ons. Paulus blijkt ook niet op de hoogte te zijn van een maagdelijke geboorte. Ook spreekt hij nooit over de wonderen die zouden zijn geschied door Jezus. Uit al de brieven van Paulus kan men niet het historisch bestaan van Jezus opmaken. Het zogenaamde Testimonium Flavium bevat een lijst met bezwaren. In die tijd waren er meerdere Christus-culten, en het was meestal heel plezierig daar bij te behoren. Het waren meer tafelgemeenschappen, waarbij men maaltijden gebruikte (agapen -liefdemaaltijden).

In de laatste drie tot vier eeuwen waarin wij leven werden mythen afgedaan. De Bijbel werd ontmythologiseerd, zodat men de ware betekenis ervan kwijtraakte. De rede, het verstand, verdrong de inbeelding. Alleen nuchtere controleerbare feiten spraken de mensen nog aan. Dat is de wetenschappelijke rationaliteit. Via techniek ging men datgene beheersen waarop men vroeger geen grip had. Men maakte

zelf het land vruchtbaar d.m.v. irrigatie, besproeiing, bemesting en ontsmetting. Men was niet meer afhankelijk van de weergoden. Ziekten en epidemieën waarop men vroeger geen grip had werden door middel van medicijnen succesvol bestreden. Indien wij echter de Bijbel weer willen verstaan in haar oorspronkelijke opzet, zullen wij deze niet mogen ontmythologiseren, maar juist de mythen laten voor wat ze zijn en hun bedoeling zien te achterhalen.

Mythen, allegorieën, anekdoten, fabels, sprookjes

Thomas Jefferson, oud-president van de USA zei: Religies zijn allen gelijk, ze zijn gefundeerd op fabels en mythologieën.

Mythen zijn de dromen der volkeren. Mythen verschillen van allegoriën, anekdoten, fabels en sprookjes, maar dat is in dit bestek teveel om te bespreken. Onderzoek dat zelf eens.

De christelijke religie

De christelijke religie blijkt in haar geheel gebaseerd te zijn op veronderstellingen, illusies, suggesties, verdraaiingen, indoctrinatie, kortom op leugens, waaruit geweldpleging is voortgekomen. Het is bekend dat er van 1664 tot 1729 een Franse dorpspastoor leefde, Jean Meslier, die bij zijn overlijden een 'tijdbom' achterliet, n.l. een manuscript waarin hij alle leerstellingen van de kerk weerlegde. Hij stelde honderden interne tegenstrijdigheden vast in de tekst van de bijbel en stelde een groot aantal absurditeiten aan de kaak. Het is duidelijk dat hij in de loop der jaren eerst was gaan twijfelen aan de juistheid van het christelijk geloof, en dat die twijfel vervolgens was verhard tot volledige verwerping, gepaard gaande met een grote frustratie omdat het priesterschap het enige vak was dat hij geleerd had en hij geen andere broodwinning had, zodat hij zijn parochianen jaar in jaar uit dezelfde verhalen moest vertellen, die naar zijn eigen overtuiging leugens waren.

In zijn 'Testament' vroeg Jean Meslier zijn parochianen om vergiffenis voor het feit dat hij hen jarenlang had misleid. Het duurde niet lang voordat kopieën van uittreksels van het 'Testament' onderhands begonnen te circuleren.

Voor veel christenen zal de onthulling van Jean Meslier een traumatische ervaring zijn. Generaties lang zijn de meeste christenen geconditioneerd en hebben de kerkelijke leugens als waarheid beschouwd. De schok zal groot zijn wanneer de blinddoek weggenomen wordt, wanneer de onverhulde waarheid wordt getoond. Deze waarheid als werkelijkheid te aanvaarden zal hen moeilijk vallen. Men zal een nieuwe denkwijze moeten aannemen en ontwikkelen. Geen wonder dat velen zullen afhaken en atheïst worden. Zij willen niet langer spiritueel groeien en bezig zijn. Inderdaad, begrijpelijk dat het traumatisch is wanneer christenen ontdekken dat heel hun religie, en die van hun voorgelachten, stoelt op leugen en bedrog. Het enige wat zij dienen te doen is, alles los te laten en opnieuw gaan zoeken naar de echte waarheid. Zij dienen te breken met alle religieuze systemen die de mensen knollen voor citroenen verkopen. Zij zullen hun hoop alleen op de Schepper van hun leven dienen te stellen, en op Zijn boek der schepping. Alle menselijke boeken en zogenaamd geïnspireerde teksten kunnen gebreken vertonen, en vertonen die metterdaad. Het boek der natuur (der schepping) liegt niet.

<http://www.jesusneverexisted.com/1000years.htm>

<http://www.jesusneverexisted.com/matthew.htm>

<http://www.jesusneverexisted.com/murderers.htm>

<http://www.jesusneverexisted.com/Mithraism.html>

De eerste eeuw is de eeuw die een collectieve fantasie de mensen bezieldde, waarmee men mythen schiep. Wij kunnen ons dat als 'nuchtere' westerlingen maar moeilijk indenken. Hieraan deden zowel christenen als niet-christenen mee. Christenen echter wisten niet goed raad met mythen en beleefden hun mythen als heus gebeurde geschiedenis. Een eeuw later wisten de achterkleinkinderen van deze christenen helemaal geen raad meer

Oud-Egyptische mythen, Horus

met de mythen van hun voorvaders. Ze wisten niet hoe zij zich moesten opstellen ten opzichte van deze mythen en de mythen der Grieken. Hoe moest men de mythen rond Jezus opvatten? Zij vatten de mythen niet op als mythos, als onecht, maar als logos, woordelijk en waar gebeurde schiedenis, en wel in de betekenis zoals de hellenistische Joden die er aan gaven, n.l. als een geloofsgetuigenis. Vervolgens eisten deze christenen van hun aanhangers dat zij 'amen' zouden zeggen op dit geloofsgetuigenis. Men diende dus geloof te hechten in het belijden van zijn geloof in een denkbeeldige wereld. De mythe leefde bij de mensen, zodat in de tijd van de bisschoppen de Christus werd gezien als een herder die zijn kudde naar de hemelse gewesten voerde. Nadien, in de tijd van Constantijn, zag men de Christus als overwinnaar op de dood. De mythen werden, naardat de omstandigheden dat eisten, bijgesteld. Steeds vormde men zich nieuwe beelden van Jezus, totdat men uiteindelijk alles concentreerde rond zijn vermeende dood, ter verlossing van zondaren en afbetaling van zonden aan een vertoornde godheid. Deze visie of gedachte was in de oude Israëlitische traditie onbestaanbaar. In het O.T. is het onmogelijk dat er een plaatsvervangend mensenoffer door JHWH zou worden geëist. De christenen geloofden echter wél in deze mythische droomwereld. Deze mythe zien we uitgewerkt in de brief aan de Efezen en in de brief aan de Hebreëen. Hierin wordt Jezus gezien als plaatsvervanger, die de martelaarsdood onderging.

Waar het om gaat in veel mythen is, dat men zijn levensenergie teruggeeft aan JHWH, door te sterven aan zijn eigen ik. Dat is volkomen zelfovergave, loslaten van de ik-gerichtheid. Wij mensen verbruiken tijdens ons leven energie, maar wekken ook energie op, o.a. door onze levenshouding en daden (goede werken uit een waar geloof gedaan, geloofsgehoorzaamheid, etc). Die opgewekte energie wordt door ons vrijgemaakt om in de energiegrids (gordels) die er rond en in de aarde zijn opgenomen te worden. Het gaat JHWH in de realisering van Zijn plan en de vrijmaking van de schepping mede om onze energie-bijdrage. Onze zelfovergave draagt daartoe bij.

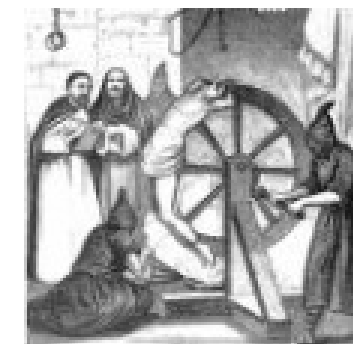
Eerste christenen

De oorspronkelijke christenen zagen Jezus als een mythische held, als een symbool voor ons, die op aarde een (geestelijke) reis maken, om van geestelijk dood levend te worden, van onwetend tot kennis te geraken, van geestelijk blind tot ziende te worden met ons derde oog, om van geestelijke doodsslaap te ontwaken tot nieuw leven, om een gezalfde (christos) te worden.

Eeuwenlang is de boodschap van deze oer-christenen onbekend gebleven vanwege onderdrukking. In onze tijd zijn hun geschriften per 'toeval' weer gevonden en vertaald en uitgegeven. Denk aan de Qumran-rollen, de Nag-Hammadi geschriften, en anderen meer. In en door deze geschriften verkregen wij toegang tot de boodschap van deze oer-christenen. Het gaat in hun boodschap allemaal over de bewustwording, levendmaking en opening van ons derde oog, zie brochures 407-409.

Wanneer men de religieuze mythen van onze ouden letterlijk neemt voor historische waarheid, ontspoot men en ontstaat een onwerkelijk geloof, dat we religieuze waanzin mogen noemen. Op die wijze is

religie het grootste wapenfeit van satanische machten. Dan worden etnische zuiveringen in naam van God goedgekeurd, want het staat in de Bijbel. Op grond van uitspraken in het N.T. heeft de Inquisitie miljoenen slachtoffers gemaakt via de brandstapels. Fundamentalisten geloven allen dat de Bijbel, Koran of andere heilige boeken onfeilbaar zijn. Alles wat in die boeken staat is waar, omdat het erin staat. De ene religie had zo'n boek, dus moest de

andere religie er ook wel met één voor de dag komen. Op die manier streed de Rooms Katholieke kerk tegen alle andersdenkenden, door massaal hun werken te verbranden, met hun personen erbij. Zelf hanteerde men het kerkelijke Latijn, om te voorkomen dat de gewone mensen niet de Bijbel zouden kunnen lezen en erachter zouden komen dat de Bijbel een gewoon menselijk boek was vol tegenstrijdigheden.

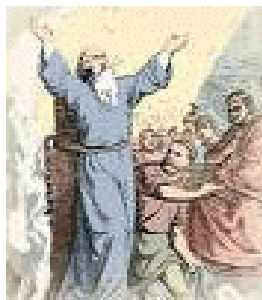
Iedere leek die het waagde een Bijbel te bezitten, werd ter dood gebracht!

Zie wat Bisschop J. Shelby van de Bijbel zegt: (In de Lachende Jezus, p.33, door Timothy Freke en Peter Gandy)

"Ik beschouw het leergezag van de Schrift als iemand die zowel gevoed is met, als later ontgoocheld is geraakt door, de letterlijke uitleg van de Bijbel, hetgeen echter uitmondde in ontgoocheling. Mijn devotie voor de Bijbel was zo intens dat ze mij leidde tot een studie die ten slotte leidde tot het inzicht dat de Bijbel onmogelijk op een letterlijk fundament kan rusten. Een letterlijke Bijbel stelt mij voor veel meer problemen dan hij voor mij oplost. Hij biedt mij een God die ik niet kan respecteren, laat staan aanbidden".

Het Jezus-verhaal in de vier evangeliën is gewoon de joodse versie van een heidense mythe, die overgenomen is uit de meer populaire mysterie-religies. In een brief -die aan Polycarpus wordt toegeschreven, een leerling van Johannes- staat dat de grote meerderheid van alle christenen **niet** gelooft dat Jezus een mens van vlees en bloed is geweest. Er waren toen ter tijd ook christenen, de fundamentalisten, die zeiden dat men alleen maar in het Jezus-verhaal diende te geloven om van z'n zonden verlost te worden. Irenaeus beweerde dat hij vier evangeliën had gevonden, die ooggetuigen waren, nl. Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes. Jammer voor Irenaeus, maar niet één van de vier genoemde evangeliën is een echt ooggetuigenverslag. Marcus schijnt het oudste verhaal te zijn, dat na 70 n.Chr. geschreven is.

Vandaag de dag zijn er ongeveer 20.000 verschillende christelijke organisaties die zich baseren op een historische Jezus. Velen van hen zeggen een relatie met Jezus te hebben, niet wetend dat zij hiermee in feite de gnostieke traditie volgen! Wanneer men zegt een relatie te hebben met een persoon uit een ver verleden, is het van het grootste belang om te weten of die persoon wel echt bestaan heeft. Dat bewijs is

Polycarpus

tot nog toe door niemand uit de christelijke organisaties geleverd. Dat wil niet zeggen dat de Bijbel geen mooie gedeelten bevat aan wijsheid en moraal. Bedenk hierbij dat de Bijbel ook veel fanatisme, haat, moord, perversie, ontucht en geweld bevat. Er staan heel veel ongerijmdheden in. Wij dienen ons dan ook te laten genezen van onze godsdienstwaan.

Latere christenen en hun belijdenissen

De Heidelbergse Catechismus is het 'troostboek der kerk', althans dat beweert men. In Zondag 1 wordt gevraagd wat de enige troost is, zie:

I. vraag: *Wat is uw enige troost, beide in het leven en sterven?*

Antwoord: Dat ik met lichaam en ziel, beide in het leven en sterven niet mijn, maar mijns getrouwen Zaligmakers Jezus Christus eigen ben, die met zijn dierbaar bloed voor al mijn zonden volkomenlijk heeft betaald en mij uit alle heerschappij des duivels verlost heeft, en also bewaart, dat zonder de wil mijns hemelsen Vader geen haar van mijn hoofd vallen kan, ja ook dat mij alle ding tot mijn zaligheid dienen moet; waarom Hij mij ook door Zijn Heilige Geest van het eeuwige leven verzekert, en Hem voortaan te leven van harte willig en bereid maakt.

Wat wij echter in het O.T. over troost lezen, is het volgende:

Psalmen 119:50 Dit is mijn troost in mijn ellende, want Uw toezegging heeft mij levend gemaakt.

Jesaja 12:1 En te dienzelfden dage zult gij zeggen: Ik dank U, JHWH! dat Gij toornig op mij geweest zijt, maar Uw toorn is afgekeerd, en Gij troost mij.

Jesaja 40:1 Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen.

Jesaja 51:12 Ik, Ik ben het, Die u troost; wie zijt gij, dat gij vreest voor den mens, die sterven zal? en voor eens mensen kind, dat hooi worden zal?

Jesaja 66:13 Als een, dien zijn moeder troost, also zal Ik u troosten; ja, gij zult te Jeruzalem getroost worden.

Het gaat in het O.T. helemaal niet over datgene wat de H.C. in haar antwoordt te verstaan geeft dat Jezus..... de enige troost zou zijn in

leven en in sterven. Het O.T. kent geen (Platonische) onderscheiding van lichaam én ziel. De mens is een levende ziel, een totaliteit.

In het O.T. is JHWH de enige troost. In het N.T. heeft men een ándere troost en trooster ingevoerd, die weliswaar volgens de kerkleer ook God zou zijn, maar dan in mensengedaante.

Dan lezen wij in Hosea 11:9:

*Ik zal de hittigheid Mijns toorns niet uitvoeren; Ik zal niet wederkeren om Efraim te verderven; want Ik ben God en **geen mens**, de Heilige in het midden van u, en Ik zal in de stad niet komen.*

Ik ben God en geen mens.

Hoe kunnen God en Jezus dan één zijn?

Als God zegt dat Hij geen mens is, hoe zou Jezus (als Gods zoon) dan mens kunnen zijn?

Zingeving

Lijden is (nog) verbonden aan het leven. Elke levensvorm houdt zich in stand door andere levensvormen te verorberen. Zo bezien heeft het universum een vijandige kant. Alle leven is (nog) eindig en wacht op de dood. Als er geen liefde tegenover de haat en het kwaad stond, zou het leven een afschuwelijke zaak zijn. Ons bestaan bestaat in polariteit, goed en kwaad, liefde en lijden. Liefde overwint het lijden, kwaad overwint nooit het goede, maar omgekeerd wel. Het ware gelovige Godsvertrouwen erkent dat er lijden is, dat er kwaad is, dat er polariteit heerst, maar strijdt tegen het kwaad en tegen het lijden, wél met een vast besef dat een Hogere Hand erboven staat. Het is dus maar net hoe wij tegen het leven, tegen het negatieve aankijken. Doordat wij zelf ook nog in polariteit leven en bestaan, kijken wij niet op de juiste wijze tegen het negatieve aan. Pas wanneer wij geheeld zijn bezien wij het leven anders. Heil is heil. Het heil dat JHWH beoogt lezen wij door alle Psalmen in het O.T., en ook in andere gedeelten. Iets wat stuk is dient geheeld te worden, totdat de éénheid is hersteld. In werkelijkheid dient alles één te zijn. Geloofs zekerheid is weten dat alles één is, en wij

weer één zijn met onze Schepper. Zonde in het Grieks is hamartia, dat is je doel missen. Dit begrip is ontleend aan de schutters, die met hun pijl naast hun doel schoten. Door nieuw inzicht kun je je doel echter wel realiseren, maar dan moet men zich wel bewust zijn dat men tevoren zijn doel miste.

Godsontmoetingen

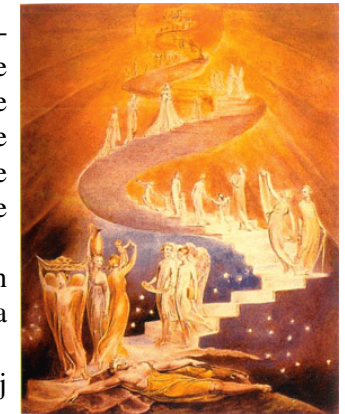
Wij lezen in het Oude Testament verschillende malen dat mensen een ‘Gods-ontmoeting’ kenden in hun leven, veelal in dromen. Van Abraham lezen wij dat hij van JHWH opdracht kreeg zijn vaderland te verlaten. Dat moet hem op de één of andere wijze heel duidelijk kenbaar zijn gemaakt. Op een andere keer komen er drie mannen naar hem toe, boodschappers die hem belangrijke mededelingen doen, zie:

Genesis 18:2, en in 17:3 Toen viel Abram op zijn aangezicht, en God sprak met hem, zeggende:

Jakob kende ook een aantal ‘Gods-ontmoetingen’ in zijn leven, met name te Bethel en Pniël, maar ook hoe hij in de droom werd voorgelicht door een engel hoe hij twijgjes moest schillen en in de drinkbakken van het vee moest leggen, zie Genesis 31:10.

Zelfs aan de koning Abimelech verscheen JHWH in de droom en zei hem dat hij Sara niet mocht aanraken, zie Genesis 20:3.

JHWH sprak eveneens met Kaïn nadat hij Abel zijn broer had vermoord, zie Genesis 4.

Jakobsladder

Mozes kende een aantal ‘Gods-ontmoetingen’, zoals bij de ‘brandende braambos’, op de Sinaï en andere plaatsen.

Zie: Exodus 33:9 En het geschiedde, als Mozes de tent ingegaan was, zo kwam de wolkkolom nederwaarts, en stond in de deur der tent, en Hij sprak met Mozes

Ook Jozua kende een duidelijke ‘Gods-ontmoeting’.

Zie: Jozua 5:14 En Hij zeide: Neen, maar Ik ben de Vorst van het heir van JHWH: Ik ben nu gekomen! Toen viel Jozua op zijn aangezicht ter aarde en aanbad, en zeide tot Hem: Wat spreekt mijn JHWH tot Zijn knecht?

Samuel kreeg al op heel jonge leeftijd de sprake van JHWH te horen en te verstaan, zie:

1 Samuël 3:10 Toen kwam de JHWH, en stelde Zich daar, en riep gelijk de andere malen: Samuel, Samuel! En Samuel zeide: Spreek, want Uw knecht hoort.

Verder lezen wij van David en zijn ‘Gods-ontmoetingen’, hoe JHWH hem als vriend het bestek van de Tempel toonde.

Salomo, hoe JHWH hem tweemaal verscheen, eenmaal te Gibeon, zie:

1 Koningen 11:9

Jesaja ontving ook ‘Gods-ontmoetingen’, zie o.a. hfst 6,

Het gaat hierbij meestal om een dialoog met God.

Verder lezen wij van de profeten (o.a. Daniël) en koningen (Hizkia) dat zij, de één meer de ander minder, de Godssprake ontvingen en met JHWH wandelden.

Adam en Eva ‘wandelden’ in die zin met JHWH in het Paradijs en kenden Hem zelfs aan de wind des daags.

In toegenegenheid tot Zijn volk Israël wandelde JHWH onder hen, zie het nationale aspect:

Leviticus 26:12 En Ik zal in het midden van u wandelen, en zal u tot een God zijn, en gij zult Mij tot een volk zijn.

JHWH verlangt dan ook van Zijn volk het volgende:

Leviticus 18:4 Mijn rechten zult gij doen, en Mijn inzettingen zult gij houden, om in die te wandelen; Ik ben JHWH, uw God!

Deuteronomium 10:12 Nu dan, Israël! wat eist JHWH, uw God van u dan JHWH, uw God, te vrezen, in al Zijn wegen te wandelen, en Hem lief te hebben, en JHWH, uw God, te dienen, met uw ganse hart en met uw ganse ziel;

Dit wandelen met JHWH wordt in het Nieuwe Testament beschreven in mythen, zoals de discipelen wandelden met Jezus. De christelijke kerk heeft de mythen van Jezus letterlijk opgevat, zodat de latere christenen uit de vele kerkelijke groeperingen nu uit volle borst zingen: ‘Ik wandel in het licht met Jezus’; en: ‘Welk een vriend is onze Jezus, die in onze plaats wou staan’.

Ook tijdens de Middeleeuwen en tot in onze tijd kunnen er Gods-ontmoetingen plaatsvinden, hoewel spaarzaam, zoals er Rooms Katholieke mystici zijn geweest die daarvan getuigden, en er diverse Protestantse gelovigen waren die aangeraakt waren door JHWH.

Men kan van de Rooms Katholieke mystici nog best leren, en er waren verschillende godvrezende oudvaders of protestantse theologen die met groot genoegen de werken van deze mystici lazen. Men kan bij de Titius Brandsma-stichting boeken over deze mystici verkrijgen. Het gaat om de spiritualiteit, wat men ook in het blad ‘Speling’ kan lezen, aan te vragen bij: speling@drukkerijgianotten.nl.

Vanwege de kerkelijke dogma’s der verkiezing en als keerzijde de verwerping, interpreteerde men deze Gods-ontmoetingen meestal als zijnde het enige geloofsgetuigenis dat men een uitverkorene was. Het zicht op het verbond van JHWH met héél Israël was zoek geraakt. Er waren ook zelf-opgewekte ‘Godsontmoetingen’, zoals door Ignatius van Loyola en anderen dat deden via oa. ademhalings technieken of anderszins.

Realiteit van het leven

De realiteit van het leven is de waarheid, de werkelijkheid. Wat boven het hier en nu uitgaat weten wij niet bij ervaring. In de kerken ‘geloofd’ men, wat men voor waarheid houdt, nl.. datgene wat men zelf meent waarheid te zijn. Wie dat vervolgens ook gelooft en aanneemt, mag volgens de kerk rekenen op Goddelijke beloning van de hemel. Maar hoe kan men zeker weten dat alles waarheid is wat de kerken voorschrijven? Welke buiten-bijbelse bewijzen zijn er onder andere dat God een zoon zou hebben, die mens zou zijn geworden om voor de zonden te betalen? Is er ook iets in ons leven waarvan wij absoluut voor

100% zeker kunnen zijn? Of is heel het leven een waanwereld? Bestaat er geen werkelijkheid?

Ja, er bestaat wel degelijk werkelijkheid, realiteit. Er is volkomen zekerheid daarvan verkrijgbaar, de geloofszekerheid, doordat wij een ontwaakt bewustzijn ontvangen, een verlicht (derde) oog, zoals omschreven in brochures 407-409. Hierdoor leren wij onszelf kennen en JHWH, wat ons wordt toegeworpen. Het overkomt een mens. Abraham, Jakob, Mozes, Samuel, David en anderen die een Gods-ontmoeting ontvingen, is het overkomen, zonder erom te hebben gevraagd. Zie Jesaja 65:1.

Het Verbond

Het is nodig om te weten wat het verbond van JHWH met Zijn volk Israël is. Wij zullen er kort iets van zeggen.

Voor hen die JHWH in oprechtheid willen dienen is er slechts één zaak vereist, namelijk het respecteren of inwilligen van het Verbond zoals omschreven in het Verbondsboek (de Torah). Dat maakt ons onafhankelijk van mensen, van goden, van kerkelijke doctrines en organisaties. Men is alsdan aan niemand verantwoording schuldig, behalve aan JHWH. Men mag zich zelfs niet inlaten met iets dat tegen de verbondswaarden ingaat. Het Verbond is het enige wat regelrecht van JHWH afkomstig is en wat door Zijn vingers is geschreven op stenen tabletten, Exodus 24:12. De tekst ervan lezen wij in Exodus 20 tot 23, en Deuteronomium 5.

De christelijke kerk heeft vanuit heidense mythologie het Nieuwe Testament geschapen in de vierde eeuw, wat in feite een nieuw geloof is, wat sterk afwijkt van het Verbond van JHWH. In het christelijke geloof van de kerk zijn allerlei heidense invloeden opgenomen, waarbij Jezus als godmens wordt ingevoerd, als verlosser en heiland, zoals dat eveneens in alle heidense religies wordt genomen als uitgangspunt. Jezus zou een nieuw verbond hebben gesloten in zijn bloed, om de mensheid te redden. Dit, terwijl JHWH de Redder en Verlosser, en ook de Heiland van Zijn volk Israël is en blijft. Het Verbond is nooit vernietigd, wel geschonden. Er komt geen nieuw, maar wel een hernieuwd verbond.

Jezus is door de kerkvaders tot een nieuwe God gemaakt, die men aanbidt en aan wie men zich toevertrouwt, in tegenstelling tot JHWH de Verbonds-God van Zijn volk.

*Psalmen 106:21 Zij vergaten God, hun **Heiland**, Die grote dingen gedaan had in Egypte;*

*Jesaja 43:3 Want Ik ben JHWH, uw God, de Heilige Israels, uw **Heiland**;*

*Jesaja 43:11 **Ik, Ik ben JHWH, en er is geen Heiland behalve Mij.***

*Jesaja 49:26 En Ik zal uw verdrukkers spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, JHWH, uw **Heiland** ben, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.*

*Jesaja 60:16 En gij zult de melk der heidenen zuigen, en gij zult de borsten der koningen zuigen; en gij zult weten, dat Ik JHWH ben, uw **Heiland, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.***

*Hosea 13:4 Ik ben toch JHWH, uw God, van Egypteland af; daarom zoudt gij geen God kennen dan Mij alleen, **want er is geen Heiland dan Ik.***

